

ве, като столица на империята и на Иерусалимъ, като мѣсто на страданието и възкресението на Спасителя, за възвишеніето имъ на епископски катедри сж могли да послужатъ още слѣдующитѣ обстоятелства: 1) епископскитѣ катедри въ Римъ, Александрия, Антиохия, Иерусалимъ и въ древната Византия били учредени отъ самитѣ апостоли. Тукъ тий проповѣдали и страдали за Христа. За това въ послѣдующето врѣме тукъ се относили християнитѣ въ случай на възникнали прѣспирни (напр. коринт. християни къмъ Св. Климента рим.) като вѣровали, че тукъ особено живо и вѣрно се пази священното прѣдание. 2) Тукъ и именно въ Александрия и Антиохия били християнски училища, и пастиритѣ които излизали отъ тѣхъ, естествено чувствovali зависимостъ отъ тоя архиепископъ, който имъ билъ главний наставникъ и ръководителъ въ врѣме на тѣхното възпитание. На тия първенствующи епископи (архиепископи) било дадено име патриарси. Правата имъ окончателно опрѣдѣлени на IV вселенскій съборъ, били съвършенно равни, и само по реда на броението римскійтъ патриархъ се именовалъ първий, константинополскійтъ вторий, александрийскійтъ третий, антиохийскійтъ четвъртий, иерусалимскійтъ петий. Римскійтъ патриархъ се наричалъ папа. Дълго врѣме се наричали и другитѣ епископи. И до сега това название се намира въ титула на александрийскійтъ патриархъ.¹⁾

Впрочемъ, както и да били възвисени правата на митрополититѣ и на патриарситѣ по църковното управление прѣдъ другитѣ епископи, въ догматическо отношение всичкитѣ се почитали равни. Това сж били само различни видове на една степенъ епископска: отличителнитѣ нейни права били да ръкополагатъ священници и диаconi (съборно епископи), да освящаватъ храмове, антимины, миро — принадлежали и принадлежатъ равно на всичкитѣ епископи.

¹⁾ Папа, гръцко слово, значи отецъ и може да се приложи къмъ всякой епископъ. Даже священникитѣ отъ дрѣвне врѣме се наричали отци. Като особено длъжностно име, то първоначално се дало на александрийскійтъ патриархъ, а отъ тѣхъ били заемствovali римскитѣ. Въ V-й вѣкъ се срѣща название папа въ обща смислъ у мнозина епископи на западъ. Вече въ XI-й вѣкъ папа Григорий VII-й постановилъ, щото това наименование да принадлежи исклучително на римскій епископъ.